

El Liceu alça el teló

L'Escolania de Montserrat actua per primer cop al gran teatre

El Gran Teatre del Liceu de Barcelona ha inaugurat ja la nova temporada 1988-1989. Des de primers de setembre el ballet, la dansa —com ja va essent habitual en els darrers anys—, ocupa l'escenari del Liceu. Enguany qui ha obert el foc ha estat el Ballet Nacional de España, que dirigeix el ballarí José Antonio, amb un programa que ha estat denominat, justament, típicament de dansa i música espanyola.

Després del Ballet Nacional de España, el Liceu rebrà damunt del seu escenari una estrena mundial del compositor Xavier Benguerel: la seva glossa operística del *Llibre Vermell de Montserrat*, que serà dirigida pel mestre Antoni Ros Marbà i la producció i escenografia seran a càrrec del Gran Teatre del Liceu, de Raquel Pietrotti, i l'Escolania de Montserrat, que serà la primera vegada que trepitjarà l'escenari del primer gran Teatre del país. S'acabarà aquesta diguem-ne primera part de la temporada amb la presència del grup Das Hamburger Ballet, que dirigeix una de les primeres figures de la dansa actual, John Neumeier.

La rentrée del Liceu, doncs, brillant i important. I tot això com a pòrtic de la temporada exclusivament operística, de la qual a priori hem de destacar que comptarà, *més que mai* (parodiant la ja cèlebre frase barcelonina), amb produccions pròpies. Donem-hi un cop d'ull: el mes de novembre dues noves produccions del Liceu ocuparan la seva cartellera: el *Don Carlo* de Verdi i la *Lucia di Lammermoor*.

De la primera obra cal destacar que, a més de ser un acte d'homenatge al tenor Pedro Lavirgen per la seva brillant trajectòria musical, tindrà com a protagonistes —i aquest és un altre atractiu a afegir-hi—, els guanyadors de l'edició d'enguany del concurs de cant premi F. Viñas 1988. Experiència i joventut, doncs, es donaran la mà en aquest *Don Carlo*. La segona obra a representar durant el mes de novembre, la *Lucia*, comptarà amb la presència, sempre aplaudida i agraïda pel públic del Liceu, de dos monstres, Joan Sutherland i Alfredo Kraus.

En aquest repàs pre-temporada i fins a Nadal, podem ara ressenyar un Wagner, amb *Parsifal*, que sempre és un esdeveniment, ja que el Liceu de Barcelona va ser, després de Bayruth, la primera ciutat del món a veure i sentir aquesta obra wagneriana (per alguna cosa sempre s'ha dit que Barce-

El ballet de José Antonio ha obert aquesta setmana la temporada

La producció de 'Salomé', amb M. Caballé, és una de les sorpreses

lona és una de les ciutats més wagnerianes del món musical). I finalment, entre desembre i gener, a la parròquia liceística li espera un esdeveniment que serà, sens dubte, una de les sorpreses de la temporada, no tant per l'obra i els seus principals protagonistes (que ja són prou importants), sinó per la sorprenent producció que prepara el Liceu per a la *Salomé* de Strauss. Els rumors en aquest sentit s'han disparat i podríem gosar dir que la producció de *Salomé* esdevindrà revolucionària. Afegim-hi de passada que en serà la protagonista Montserrat Caballé.

Aquests són els inicis i les primeres previsions d'aquesta nova temporada liceística. Una temporada que comptarà també amb el protagonisme, per primera vegada, de la seva Orquestra i Cor en un *Rèquiem* de Verdi que té totes les garanties d'èxit sorollós.

Però, d'això, ja tindrem temps més endavant de completar-ne la informació.

Aquestes ratlles han estat, només, un petit avançament del que ens dona enguany el Gran Teatre del Liceu, per tal de preparar la nostra agenda d'activitats musicals.

L'Escolania de Montserrat (foto superior), la soprano Montserrat Caballé i el tenor Alfredo Kraus són alguns dels principals atractius del primer trimestre del Gran Teatre del Liceu de Barcelona